

**Omdat een “sociale triple A” zowel een sociale als economische noodzaak is ...
Visie op zorg, welzijn, cultuur, vorming & werk**

De diensten die de sectoren zorg, welzijn & cultuur ter beschikking stellen, maken integraal deel uit van ons leven! Ouders die hun kind naar de kinderopvang brengen of naar school, kinderen die hun hulpbehoevende ouders toevertrouwen aan de thuiszorg- of thuisverplegingsdiensten of aan een woonzorgcentrum, donoren van bloed, cultuurliefhebbers die graag een museum bezoeken, leden van jeugd- of sportverenigingen, ieder van ons wanneer we een bezoek aan een ziekenhuis brengen, ... We maken er allemaal gebruik van!

Meer nog, we vinden het vanzelfsprekend dat deze diensten er zijn. *“We zijn er ons niet meer (voldoende) van bewust wat het betekent om een zorg- en/of hulpvraag te hebben maar geen toegang tot de nodige ondersteuning. Deze vanzelfsprekendheid leidt ertoe dat we de besparingen waar de regering deze diensten aan onderwerpt ongeschijnlijk lijdzaam ondergaan”*, aldus Jan Peers, vicevoorzitter Unisoc.

Hoog tijd dus voor een wake-up call! Want voor we het weten, springt de collectiviteit niet langer bij in de financiering van deze diensten waardoor ze enkel nog toegankelijk zullen zijn voor de *happy few*. Zonder subsidiëring overstijgt de kostprijs van deze diensten immers veruit het betaalvermogen van de meesten onder ons..

Unisoc zet haar hakken in het zand!

De diensten aangeboden door de sectoren zorg, welzijn & cultuur vertrekken vanuit de noden, op maat van de burgers, en staan niet in functie van hun financiële draagkracht! Een weigering van de sociaaleconomisch zwakkere burgers en/of de burgers met de zwaarste noden is onaanvaardbaar.

1. De toegankelijkheid van deze diensten moet gewaarborgd blijven door een solidaire financiering. Wat je zelf bijdraagt, is betaalbaar, het restant wordt gedekt door de sociale en algemene belastingmiddelen.

Door de sectoren zorg, welzijn & cultuur te ondersteunen, bouw je geen schuld op voor de toekomstige generaties. Het is in de eerste plaats een solidaire investering om de emancipatie en de levenskwaliteit van de burgers te garanderen. A. Cheniaux, voorzitter Unisoc
2. Meer zelf- en samenredzaamheid moet toelaten om de kwaliteit en de effectiviteit van de zorg-, hulp- en dienstverlening verder aan te scherpen. Zorg-, hulp- en dienstverlening werkt beter als de gebruiker, ondersteund door zijn/haar netwerk, actief kan bijdragen en zich gerespecteerd voelt. Het netwerk kan en mag echter nooit in de plaats treden van de professionele zorg- hulp- en dienstverlener. Anders verglijden we naar een model waarin kwalitatieve en toegankelijke voorzieningen niet langer een politieke verantwoordelijkheid zijn. Dan verglijden we naar een liefdadigheidsmodel waarin mensen met een zorgbehoefte of hulpvraag “dankbaar” moeten zijn dat ze een sociaal netwerk hebben om hen op te vangen.

3. Zorg-, hulp- of dienstverlening is winst- en resultaatgedreven om de basisopdracht te kunnen vervullen, niet om winsten uit te keren! Dit niet-winstverdelingsoogmerk waarborgt daarenboven het respect voor de integriteit en het fysieke, psychische en sociale welbevinden van de burgers. Reglementering door de overheid heeft namelijk zijn beperkingen. De voorgeschreven regels en normen gaan vooral over fysieke kenmerken die gemakkelijk observeerbaar zijn (zoals omkaderingsgraad, uurroosters, enz.). Het sterke relationale karakter van de zorg-, hulp- en dienstverlening in de sectoren zorg, welzijn & cultuur is moeilijker in normen en regels te vatten. Vandaar de noodzaak van het niet-winstverdelingsprincipe!
4. Sterkte van en evenwicht tussen de overheid, de commerciële sector en de sectoren zorg, welzijn & cultuur is noodzakelijk voor de uitbouw van een inclusieve en gezonde samenleving. Onder het motto "schoenmaker blijf bij uw leest", moeten we vermijden dat de waan van de dag deze activiteiten weghaalt uit de sector die nochtans het meest aangewezen is om ze uit te voeren.
- "I no more want a private [profit] company patrolling my streets that I want a government department growing my cucumbers. And please keep the politicians and the businesspeople at arm's length from the education of our children."
[Eigen toevoeging] (H. Mintzberg)"
